

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 38Pc/24/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2121207338
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 07. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Linda Anovčinová
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2022:2121207338.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava sudkyňou Mgr. Lindou Anovčinovou v právnej veci navrhovateľky: U. W., B.. XX.XX.XXXX, trvale bytom X. XXX, zastúpená splnomocnenkyňou: Y. W., B.. XX.XX.XXXX, trvale bytom X. XXX, proti osobe povinnej platiť výživné: T. W., B.. XX.XX.XXXX, trvale bytom X. XXX, o určenie výživného pre plnoleté dieťa, takto

rozhodol:

I. Osoba, ktorá je povinná platiť výživné, je povinná platiť na navrhovateľku výživné v sume 150,- Eur mesačne, vždy do 15. dňa každého mesiaca vopred k rukám navrhovateľky, s účinnosťou od 03.12.2021.

II. Nedoplatok osoby povinnej výživným na zročnom výživnom na navrhovateľku za obdobie od 03.12.2021 do 30.06.2022 v sume 240,36 Eur sa osobe povinnej výživným umožňuje zaplatiť v pravidelných mesačných splátkach vo výške 50,- Eur spolu s bežným výživným k rukám navrhovateľky počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti rozsudku s tým, že omeškanie sa s plnením čo i len jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

III. Vo zvyšku návrh z a m i e t a.

IV. Žiaden z účastníkov n e m á nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Okresnému súdu Trnava bol dňa 03.12.2021 doručený návrh navrhovateľky na určenie výživného pre plnoleté dieťaťa, ktorým sa navrhovateľka domáhala určenia výživného voči povinnému otcovi vo výške 200,- Eur mesačne od podania návrhu. V návrhu uviedla, že je študentkou X. G. U.W. U. Š. R.-U. P. O.. Po rozvoде jej rodičov býva u matky, pričom jej pravidelné mesačné výdavky sú vo výške 310,- Eur mesačne. Rodinný dom, v ktorom býva, je v zaniknutom bezpodielovom spoluvlastníctve jej rodičov. Má XX G. U. O., ktorá bola po rozvoде rodičov zverená do osobnej starostlivosti matky a otec sa zaviazal platiť výživné vo výške 180,- Eur mesačne. Jej matka je zamestnaná ako predavačka v S. Y. P. V. s príjmom vo výške 700,- Eur mesačne v čistom. Výdavky matky súvisiace s bývaním v rodinnom dome sú vo výške 270,- Eur mesačne (150,- Eur mesačne plyn, 70,- Eur mesačne elektrina, 15,- Eur mesačne voda, odpad 150,- Eur ročne, 100,- Eur ročne septik, 70,- Eur ročne TV, 5,- Eur mesačne SIPO), pričom v dome žijú 3 osoby. Od leta 2021 si brigádnicky privyrába a jej príjem z tejto činnosti je vo výške 150,- Eur mesačne. Jej otec, povinný z vyživovacej povinnosti, sa odsťahoval do Čiech k jeho partnerke X., s ktorou žije. V Čechách je zamestnaný ako kuchár, pričom zároveň poberá výsluhový dôchodok vo výške 410,- Eur mesačne.

2. Povinný z vyživovacej povinnosti sa písomne k návrhu nevyjadril.

3. Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s návrhom navrhovateľky, ďalšími listinnými dôkazmi, a to najmä s rodným listom navrhovateľky, potvrdením o návšteve školy, lustráciou navrhovateľky a jej rodičov v Registri obyvateľom SR a databáze Sociálnej poisťovne, potvrdením o príjme navrhovateľkinej matky, potvrdením o príjme navrhovateľky, odpoveďou Vojenského úradu sociálneho zabezpečenia, výplatnými páskami povinného, pracovnou zmluvou povinného, výpisom zo štruktúry miezd za rok 2021, obsahom spisu Okresného súdu Trnava sp.zn. 35P/13/2021, výsluchom účastníkov konania a matky navrhovateľky, pričom zistil nasledovný skutkový stav.

4. Z obsahu spisu Okresného súdu Trnava sp.zn. 35P/13/2021 vyplýva, že rozsudkom Okresného súdu Trnava č.k. 35P/13/2021-38 zo dňa 15.11.2021, právoplatným dňa 02.12.2021, bolo manželstvo rodičov navrhovateľky rozvedené a súd schválil rodičovskú dohodu ohľadom úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletej O. tak, že maloletá bola zverená do osobnej starostlivosti matky, pričom povinný otec sa zaviazal prispievať na výživu maloletej sumou vo výške 180,- Eur mesačne.

5. Z potvrdenia navrhovateľky o návšteve školy vyplýva, že v školskom roku 2021/2022 je žiačkou X. G. U. Š. P. O..

6. Z potvrdenia o príjme navrhovateľky za obdobie od júna 2021 do januára 2022 vyplýva, že pracovala pre spoločnosť TESCO STORES SR, a.s. na základe Dohody o brigádnickej práci študenta s priemerným mesačným príjmom za dané obdobie vo výške 206,53 Eur.

7. Z potvrdenia o príjme matky navrhovateľky za obdobie od januára 2021 do decembra 2021 vyplýva, že jej priemerný mesačný príjem v čistom za dané obdobie bol vo výške 726,41 Eur.

8. Z oznámenia Vojenského úradu sociálneho zabezpečenia zo dňa 16.02.2022 vyplýva, že povinný je poberateľom výsluhového dôchodku z výsluhového zabezpečenia, pričom výška jeho výsluhového dôchodku je vo výške 430,57 Eur mesačne.

9. Z pracovnej zmluvy povinného zo dňa 01.04.2022 vyplýva, že pracovný pomer bol uzavretý s nástupom od 01.04.2022 na dobu neurčitú so skúšobnou dobou 3 mesiace. Pracuje ako pomocný kuchár so základnou mzdou vo výške 106,40 Kč / hodiny, pri pracovnom čase 40 hodín týždenne.

10. Z výplatnej pásky povinného za mesiac február 2022 vyplýva, že jeho čistý príjem bol vo výške 9.790,- Kč (391,65 Eur) a za mesiac marec 2022 vo výške 15.869,- Kč (651,04 Eur).

11. Podľa Štruktúry miezd Štatistického úradu za rok 2021 bola priemerná čistá mesačná mzda u kuchárov (okrem šéfkuchárov) vo výške 678,- Eur.

12. Navrhovateľka v konaní počas výsluchu uviedla, že je študentkou 4. ročníka strednej školy, v máji 2022 zmaturovala a od septembra 2022 bude pokračovať v štúdiu na vysokej škole v Trnave. Býva s matkou a maloletou sestrou v spoločnej domácnosti. Matke na úhradu nákladov za domácnosť neprispieva. Jej pravidelné výdavky sú cestovné do školy 40,- Eur, strava v škole 25,- Eur, strava doma 100,- Eur, hygienické potreby 25,- Eur, ošatenie 50,- Eur, lieky 10,- Eur, mobil 10,- Eur, vreckové 40,- Eur, pomôcky do školy 10,- Eur, bývanie 90,- Eur. Matka jej dáva vreckové vo výške 40,- Eur mesačne. Privyrábala si na základe dohody o brigádnickej práci študentov ako pokladníčka, pričom príjem mala približne vo výške 280,- Eur. Od januára 2022 do júna 2022 nepracovala, nakoľko sa pripravovala na maturitu. Zdravotný stav má dobrý. Bola jej zistená chudokrvnosť, s čím má výdavok na lieky približne 10,- Eur mesačne. Nevlastní žiadnu nehnuteľnosť ani hnutelnú vec vyššej hodnoty. Povinný jej na výživu prispel celkom sumou 800,- Eur. Inak na jej výživu neprispieva, nestretávajú sa. Rodinné prídavky poberá matka. Platené krúžky nenavštevuje.

13. Povinný v konaní počas výsluchu uviedol, že nevedel, že má prispievať na výživu navrhovateľky hneď po rozvode, začal prispievať ako mu bol doručený návrh. Od 01.04.2022 bol zamestnaný v Českej republike na trvalý pracovný pomer. V mesiaci január 2022 nemal žiaden príjem, nebol ani evidovaný na úrade práce. Vo februári 2022 mu bola vyplatená mzda vo výške 9.790,- Kč a v mesiaci marec 2022 vo výške 15.869,- Kč, pričom taký istý príjem mal aj za mesiace apríl a máj 2022. K 25.05.2022 došlo k ukončeniu pracovného pomeru, pretože bol prijatý pracovník, ktorý danú prácu vykonával za nižšiu sumu. Po ukončení pracovného pomeru si hľadal prácu, ale v danom regióne nie je dostatok

pracovných miest. Začiatkom júna 2022 ukončil vzťah s partnerkou a vrátil sa naspäť na Slovensko. Rodinné prídavky nepoberá, neuplatňuje si ani daňový bonus na deti. Poberá výsluhový dôchodok vo výške 430,57 Eur mesačne. Má dve vyživovacie povinnosti. Okrem plnoletej navrhovateľky aj k maloletej O., ktorá je vo výške 180,- Eur mesačne. Vlastní rodinný dom, ktorý má spolu s matkou navrhovateľky. Iné nehnuteľnosti nevlastní. Rodinný dom je zaťažený hypotékou, ktorú spláca matka navrhovateľky. Iné úvery a pôžičky nemá. Vlastní osobný automobil zn. G. T. U., rok výroby 2006 v hodnote cca 1.000,- Eur. Po ukončení vzťahu s partnerkou mal psychické problémy, z ktorého dôvodu bol približne 2 týždne, do 25.06.2022, hospitalizovaný na psychiatrii v Trnave, pre alkohol a psychické problémy. Pri prepúšťaní mu bola odporúčaná dlhodobá liečba vo Veľkom Záluží, kde má nastúpiť dňa 26.07.2022 na 2 a pol mesiaca. Aktuálne preto nemá iný príjem okrem výsluhového dôchodku. Býva u kamarátky v V.i. Zatiaľ jej neprispel žiadnou sumou. Po vyplatení dôchodku jej bude dávať sumu 30,- Eur. Po ukončení liečenia sa chce zamestnať, aby vedel uhrádzať svoje záväzky a mal finančné prostriedky na život. Je alergik a trpí bolesťami krížov a kĺbov. Na výživu navrhovateľky priprel celkom sumou 800,- Eur.

14. Matka navrhovateľky v konaní počas výsluchu uviedla, že je zamestnaná s priemerným čistým mesačným príjmom vo výške 760,- Eur mesačne. Uplatňuje si daňový bonus na dve deti a poberá aj rodinné prídavky na obe deti. Býva v dome, ktorý je v spoločnom vlastníctve s povinným. Pravidelné výdavky na bývanie sú vo výške 270,- Eur mesačne. Platí hypotekárny úver so splátkou 300,- Eur mesačne. Iné úvery ani pôžičky už nemá. Inú nehnuteľnosť nevlastní. Vlastní osobný automobil zn. S. S.3, rok výroby 2004. Má zvýšené výdavky na zdravotnú starostlivosť, nakoľko jej bola odobratá slezina. Okrem vyživovacej povinnosti na navrhovateľku, má vyživovaciu povinnosť na maloletú O..

15. Podľa § 62 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z. z. zákon o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZR“), plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

16. Podľa § 62 ods. 2 ZR, obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

17. Podľa § 62 ods. 5 ZR, výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

18. Podľa § 65 ZR, výživné plnoletých detí upraví súd len na návrh.

19. Podľa § 75 ods. 1 ZR, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

20. Podľa § 76 ods. 1 ZR, výživné sa platí v pravidelných opakujúcich sa sumách, ktoré sú zročné vždy na mesiac dopredu.

21. Podľa § 77 ods. 1 ZR, právo na výživné sa nepremičuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov späťne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

22. Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“), na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

23. Podľa § 217 ods. 1 veta prvá zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia.

24. Podľa § 232 ods. 2 a 3 CSP, ak súd uložil v rozsudku povinnosť plniť, rozsudok je vykonateľný márnym uplynutím lehoty na plnenie, ak nie je ustanovené inak. Lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.

25. Podľa § 157 CMP, rozsudok vo veciach výživného možno na návrh zmeniť alebo zrušiť, ak sa zmenia pomery.

26. Predmetom konania je návrh navrhovateľky ako plnoletej oprávnenej osoby na určenie výživného voči jej otcovi ako povinnému z vyživovacej povinnosti.

27. Pri skúmaní dôvodnosti podaného návrhu na určenie výživného pre plnoletú navrhovateľku súd prihliadal na odôvodnené potreby navrhovateľky i na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Pod odôvodnenými potrebami navrhovateľky je nutné rozumieť potreby základné, ktorými sú strava, ošatenie, hygiena, pomerná časť nákladov za bývanie, poplatky za lekársku starostlivosť, lieky a pod., ako aj náklady spojené so školskými a mimoškolskými aktivitami, šport, kultúru. Možnosti a schopnosti povinného, teda rodiča, na ktorého je dieťa výživou odkázané, sú dané jednak jeho vzdelaním, povoláním, praxou, zdravotným stavom, celkovými majetkovými pomermi a u samostatne zárobkovo činnnej osoby tiež mierou jeho pracovnej aktivity, kvalitou jeho práce a schopnosti uplatniť sa v konkurencii.

28. Súd mal za preukázané, že rodičia navrhovateľky sú rozvedení, navrhovateľka žije v spoločnej domácnosti s matkou a maloletou sestrou. Tu súd považuje za potrebné uviesť, že obaja rodičia majú voči už plnoletej navrhovateľke vyživovaciu povinnosť až do času, kým nebude schopná sama sa živiť, t.j. spravidla do času kým dieťa neukončí sústavnú prípravu na budúce povolanie. Navrhovateľka v máji 2022 ukončila štúdium na strednej škole v Trnave a od septembra 2022 pokračuje v štúdiu na vysokej škole v Trnave. Nakoľko pre súd je rozhodujúci skutočný stav vecí a je viazaný stavom v čase vyhlásenia rozsudku, mal za preukázané, že navrhovateľka je stále študentkou (do 31.08.2022), ešte neukončila sústavnú prípravu na budúce povolanie, a preto nie je schopná sama sa živiť a je odkázaná na výživu zo strany svojich rodičov. V konaní nebolo sporné, že povinný (otec) si začal plniť svoju vyživovaciu povinnosť voči navrhovateľke po doručení návrhu, pričom do rozhodnutia súdu zaplatil navrhovateľke na jej výživu celkom sumu 800,- Eur. Pravidelné výdavky navrhovateľky predstavujú sumu 360,- Eur mesačne (strava 100,- Eur, strava v škole 25,- Eur, cestovné do školy 40,- Eur, hygienické potreby 25,- Eur, ošatenie 50,- Eur, lieky 10,- Eur, mobil 10,- Eur, pomôcky do školy 10,- Eur, bývanie 90,- Eur). Výdavok na vreckové vo výške 40,- Eur súd nezahŕňal do pravidelných výdavkov navrhovateľky, nakoľko ide o sumu, ktorú jej poskytuje matka a tým sa matka čiastočne podieľa na plnení si svojej časti vyživovacej povinnosti. Tu súd ale považuje za potrebné dodať, že navrhovateľkou uvedené vyčíslenie predstavuje len nevyhnutné výdavky, nakoľko medzi pravidelné výdavky nie sú napríklad zahrnuté položky na kultúru, ktoré výdavky navrhovateľka ako dospelá osoba nepochybne má. Navrhovateľka nevlastní žiaden majetok vyššej hodnoty. Pracuje na dohodu o brigádnickej práci študenta a jej príjem z tejto činnosti je priemerne 200,- Eur mesačne. Príjem matky je priemerne vo výške 760,- Eur mesačne v čistom. Matka navrhovateľky je spoluvlastníčkou rodinného domu, ktorý nadobudli s povinným počas manželstva. Nehnuteľnosť je zaťažená hypotékou, ktorú spláca len matka navrhovateľky mesačnou splátkou vo výške 300,- Eur. Vlastní osobný automobil zn. S. S., rok výroby 2004. Povinný má príjem len z výsluhového dôchodku vo výške 430,57 Eur mesačne. Posledný pracovný pomer, ktorý uzavrel dňa 01.04.2022 bol ukončený v skúšobnej dobe dňa 25.05.2022 zo strany zamestnávateľa. Pracoval ako pomocný kuchár s príjmom vo výške 15.869,- Kč (651,04 Eur) mesačne. Okrem nehnuteľnosti, ktorú nadobudli s matkou navrhovateľky počas manželstva nevlastní žiadnu inú nehnuteľnosť. Vlastní osobné motorové vozidlo zn. G. T. U., rok výroby 2006. V máji 2022 ukončil vzťah s partnerkou a presťahoval sa z Českej republiky naspäť na Slovensko. Od júla 2022 býva u známej v V., ktorej prispieva na bývanie sumou 30,- Eur mesačne. Dňa 26.07.2022 má nastúpiť na psychiatrické liečenie do Veľkého Zálužia z dôvodu psychických problémov. Obaja rodičia navrhovateľky majú vyživovaciu povinnosť okrem navrhovateľky ešte k maloletej O.. Na výživu maloletej O. sa povinný zaviazal prispievať výživným vo výške 180,- Eur mesačne.

29. Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že návrh navrhovateľky je čiastočne dôvodný. Navrhovateľka sa podaným návrhom domáha určenia vyživovacej povinnosti voči povinnému otcovi, ktorý si svoju vyživovaciu povinnosť voči navrhovateľke riadne neplnil. Navrhovateľka dosiaľ neukončila sústavnú prípravu na budúce povolanie a nie je schopná sama sa živiť, z toho dôvodu majú voči nej vyživovaciu povinnosť stále jej rodičia. Súd pri určovaní výšky výživného prihliadal v prvom rade na odôvodnené potreby navrhovateľky, čo ale nič nezmenilo na tom, že musel vychádzať z príjmu otca, ktorý je v jeho možnostiach a schopnostiach dosahovať, t.j. z jeho potenciálneho príjmu. V tomto smere

súd poukazuje na nález Ústavného súdu ČR sp.zn. IV. ÚS 1181/2007, rozsudok Krajského súdu v Trnave č.k. 25CoP/14/2019-59 zo dňa 30.04.2019, ale i na rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 20.02.2019, sp. zn. 3 Cdo 236/2018, v zmysle ktorých pri uplatnení princípu potenciality príjmov osoby povinnej platiť výživné oprávnenej osobe súd neprihliada len na skutočné (faktické) príjmy povinného, ktoré dosahuje v čase vyhlásenia rozsudku, ale vychádza z jeho potenciálnych príjmov, to znamená príjmov, ktoré povinný (potenciálne) mohol mať vzhľadom na svoj vek, zdravotný stav, schopnosti, stupeň dosiahnutého vzdelania a jeho zamerania, prax, jazykové znalosti, dopyt na trhu práce. Tento princíp sa uplatňuje aj vtedy, keď povinný svojím konaním berie na seba neprimerané majetkové riziká, zahŕňajúce aj takú činnosť, ktorá ohrozuje dosiahnutie príjmu, prípadne vedie až k strate jeho príjmu a tým aj k strate možnosti platiť výživné. Na zníženie (stratu) príjmu povinného súd prihliada len v prípade jednoznačného preukázania takého dôležitého dôvodu, ktorý vznikol objektívne bez zavinenia povinného.

30. Po vykonanom dokazovaní súd ustálil, že v možnostiach a schopnostiach povinného je dosahovať príjem vo výške 1.108,54 Eur mesačne, teda príjem, ktorý by mohol dosahovať ak by bol riadne zamestnaný vo výške 678,- Eur (príjem podľa Štatistického úradu SR za rok 2021 pre pomocných kuchárov) a výsluhový dôchodok vo výške 430,57 Eur. Skutočnosť, že povinný nie je aktuálne zamestnaný a nemá príjem zo závislej činnosti, ale poberá len výsluhový dôchodok možno pričítať jeho zavineniu. Otec ako povinný rodič, ktorý má vyživovaciu povinnosť voči navrhovateľke je povinný zabezpečiť svoje záležitosti tak, aby vedel svoju vyživovaciu povinnosť plniť. Aktuálne je síce dobrovoľne nezamestnaný, avšak táto skutočnosť nemôže byť na ťarchu navrhovateľky ako osoby odkázanej na výživu zo strany povinného. Zdravotné problémy (absolvovanie psychiatrického liečenia) povinného sú len dočasné a za aktuálneho stavu neznamenajú zmenu pracovnej schopnosti povinného do budúcnosti. Súd potom pri určení samotnej výšky vyživovacej povinnosti vychádzal z potenciálneho príjmu 1.108,54 Eur mesačne, avšak musel prihliadnuť na tú skutočnosť, že povinný má ešte jednu vyživovaciu povinnosť voči maloletej O., ktorá mu bola určená právoplatným rozhodnutím súdu vo výške 180,- Eur mesačne. Vychádzajúc potom z potenciálneho príjmu povinného, mal súd za to, že je v jeho možnostiach a schopnostiach prispievať na výživu plnoletej navrhovateľky výživným vo výške 150,- Eur mesačne.

31. V súvislosti s určením výšky výživného zo strany povinného rodiča je potrebné uviesť, že neexistujú záväzné kritériá pre jeho určenie a vždy sa vychádza z individuálneho posúdenia. Súd musí vždy zhodnotiť, jednak oprávnené výdavky dieťaťa a jednak zárobkové a majetkové schopnosti rodičov. Ďalej súd poznamenáva, že vyživovacia povinnosť prináleží obom rodičom. Samotnú výšku vyživovacej povinnosti potom súd určil aj s prihliadnutím na ustálenú súdnu prax tunajšieho krajského súdu, keď výživné určované zamestnanému rodičovi by sa malo pohybovať v rozpätí 20 - 30 % jeho priemerného čistého mesačného príjmu na všetky vyživovacie povinnosti. Ak povinný otec bol zaviazaný platiť výživné na maloletú O. vo výške 180,- Eur, na plnoletú navrhovateľku potom zostáva suma 150,- Eur. Spolu na výživnom zaplatí sumu 330,- Eur a takto určené výživné predstavuje 29,77% jeho potenciálneho čistého príjmu. Po zvážení všetkých vyššie uvedených skutočností súd dospel k záveru, že takto ustálená výška výživného korešponduje aktuálnym potrebám navrhovateľky a zodpovedá aj kritériám Zákona o rodine.

32. Súd určil výživné povinného na navrhovateľku od 03.12.2021, kedy bol súdu doručený jej návrh, v ktorom žiadala určiť výživné. V konaní nebolo sporné, že povinný na výživu navrhovateľky od podania návrhu do rozhodnutia súdu prispel sumou 800,- Eur. Pri určení výšky výživného 150,- Eur za obdobie od 03.12.2021 do 30.06.2022, však povinnému vznikol dlh na zročnom výživnom vo výške 240,36 Eur (1.040,36 Eur - 800,- Eur), keď povinný mal za uvedené obdobie zaplatiť výživné na navrhovateľku vo výške 1.040,36 Eur (pomerná časť za december 2021 vo výške 140,36 Eur + za 6 mesiacov vo výške 900,- Eur; január 2022 až jún 2022 po 150,- Eur). Uvedený nedoplatok na zročnom výživnom súd povolil povinnému zaplatiť v splátkach vo výške 50,- Eur mesačne splatných spolu s bežným výživným počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti rozsudku s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia, keď súd rozhodol v súlade s § 232 ods. 3 a 4 CSP, pričom zohľadnil výšku určeného výživného, majetkové pomery povinného, najmä aktuálne plánované liečenie v trvaní 2 a pol mesiaca a tiež skutočnosť, aby bol dlh zaplatený najneskôr do troch rokov.

33. Súd návrh navrhovateľky vo zvyšnej časti ako nedôvodný zamietol, keď mal za to, že súdom určené výživné je primerané odôvodneným potrebám navrhovateľky a zodpovedá schopnostiam a možnostiam a majetkovým pomeroch povinného a táto suma spolu s výživným zo strany matky (ktorá navrhovateľke zabezpečuje bývanie) a prídavkami na dieťa - navrhovateľku, pokryje nevyhnutné potreby navrhovateľky spojené s jej výživou.

34. Podľa § 58 CMP, o nároku na náhradu a o výške trov konania rozhoduje súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

35. Podľa § 57 CMP, o povinnosti nahradiť trovy konania, ak nejde o trovy konania štátu, rozhoduje súd len na návrh.

36. Podľa § 52 CMP, žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

37. O náhrade trov konania účastníkov rozhodol súd podľa § 52 CMP, keď rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, nakoľko v mimosporovcých konaniach je v zásade vylúčený nárok na náhradu trov konania, pričom súd dospel k záveru, že nebol dôvod odchyliť sa od tohto základného pravidla o trovách v mimosporovom konaní, keďže súd nezistil žiadne osobitné okolnosti, ustanovené ako výnimky v § 53, § 54 a § 55 CMP (osobitné typy konaní, zavinenie trov účastníkom, ktorý mal v konaní nejakú povinnosť, resp. výnimočné zohľadnenie princípu spravodlivosti s ohľadom na okolnosti prípadu) a vzhľadom na výsledok konania by ani nebolo spravodlivé, aby niektorému z účastníkov súd nárok na náhradu trov konania priznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Trnava (§ 355 ods. 1 CSP).

Odvolanie zo strany povinného nie je prípustné, nakoľko sa vzdal práva podať odvolanie proti všetkým výrokom rozhodnutia do zápisnice na pojednávaní po vyhlásení rozhodnutia.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania, a síce ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolanie možno odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci.

Odvolacie dôvody možno meniť a dopĺňať až do rozhodnutia o odvolaní. V odvolacom konaní možno uvádzať nové skutkové tvrdenia a predkladať nové dôkazné návrhy. Zmena návrhu na začatie konania je v odvolacom konaní prípustná.

Ak povinný dobrovoľne neplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z., ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 370 a nasl. CMP).